

A Fővárosi Ítéltábla a Lehner Ügyvédi Iroda (fél címe 1, ügyintéző: dr. Lehner Katalin ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe.) felperesnek, dr. ifj. Balsai István ügyvéd (fél címe 2) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen, személyiségi jog megsértése miatt indított perében, a Fővárosi Törvényszék 2014. május 29. napján meghozott, 62.P.25.613/2013/7. számú ítélete ellen az alperes részéről 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

i t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és a felperes emberi méltósághoz fűződő személyiségi joga megsértésének megállapítására irányuló keresetét elutasítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000 (Tizenötezer) forint + áfa fellebbezési költséget, továbbá a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes képmás védelméhez és ezen keresztül az emberi méltósághoz fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az általa üzemeltetett ... internetes hírportálon a 2013. július 8. napján megjelent „...” című, a 2013. november 6. napján megjelent „...” cím, a 2013. november 30. napján megjelent „...” című, valamint a 2014. január 31. napján megjelent „...” című írásaiban illusztrációként a felperesről hozzájárulása nélkül közölt a felperes ellen folyó büntetőper bírósági tárgyalásán készült olyan felvételt, amely a felperest a vádlottak padján ülve ábrázolja.

Az alperest eltiltotta a további jogsértéstől és kötelezte, hogy 5 napon belül távolítsa el a fent megjelölt cikkeket illusztráló hivatkozott felvételt.

Kötelezte az alperest, hogy elégtételadásként 15 napon belül a felperesnek címzett magánlevélben kérjen elnézést a felperestől a fent megjelölt személyiségi jogainak megsértése miatt.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 300.000 forint tőkét, valamint ennek 2013. július 8. napjától a kifizetés napjáig járó,

a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, valamint 38.100 forint perköltséget.

Kötelezte az alperest, hogy külön felhívásra fizessen meg a Magyar Államnak 36.000 forint eljárási illetéket.

Határozatának indokolásában idézte az Alaptörvény B. cikkének (1) bekezdésében, az R. cikkének (2) bekezdésében, a I. cikk (1) bekezdésében, a 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 4. § (3) bekezdésében, 14. § (1) bekezdésében, a régi Ptk. 75. § (1) bekezdésében, 76. §-ában, 80. § (1), (2), (3) bekezdésében, 84. § (1) bekezdésében, a 339. § (1) bekezdésében, 355. § (1), (2), (4) bekezdésében, valamint a Pp. 164. § (1) bekezdésében, 206. § (1), (3) bekezdésében foglalt szabályokat, és hivatkozott az 1/2012. BKMPJE jogegységi határozatra.

A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként megállapította, hogy a kereset tárgyává tett fényképfelvétel ... napján készült, a Pesti Központi Kerületi Bíróságon megtartott ...-ügy tárgyalásán. A büntetőper tárgyalásáról készült tudósítást a felperesről készült fénykép illusztrálta a következő képaláírással:

„.....”

Kifejtette, hogy önmagában a büntetőeljárás hatálya alatt állás nem tekinthető közszereplésnek, a felperes nem közszereplőként vett részt az ellene indított büntetőeljárás bírósági tárgyalásain, így a tárgyaláson készült képmása az engedélye nélkül nem hozható nyilvánosságra. A felperes kifejezetten megtiltotta, hogy róla olyan kép készüljön és kerüljön nyilvánosságra, amely személyét a vádlottak padján ülve ábrázolja, ezért az alperes jogsértést valósított meg akkor, amikor olyan fényképet hozott nyilvánosságra az általa üzemeltetett internetes portálon, amely róla a büntetőügy tárgyalásán készült. A jogsértés következményei alól nem mentesíti az sem, hogy a fényképfelvételt más médiumtól vette át, illetve az sem, hogy nem volt tudomása arról, hogy a felperes a fényképfelvétel készítését megtiltotta.

A kép közzététele a felperes képmás védelméhez, és ezen keresztül az emberi méltósághoz fűződő jogát is sértette, mivel sérült a felperes önrendelkezéshez fűződő joga is.

A jogsértés megállapítása mellett alkalmazta a felperes által kért objektív jogkövetkezményeket.

A nem vagyoni kárigény körében köztudomású tényként fogadta el a felperest ért nem vagyoni hátrány bekövetkeztetését az alperesi jogsértő magatartással összefüggésben, hiszen egyértelműen tekintélyvesztés történik azon személy vonatkozásában, akiről olyan kép kerül közzétételre, amely őt a vádlottak padján ülve ábrázolja. A tekintélyvesztés bekövetkezik az esetben is, ha később őt a bíróság felmenti. Kétségtelen, hogy a hátrányos megítélést maga a büntetőeljárás folyamatban léte is kiváltja, azt azonban tovább rontja a bemutatott fényképfelvétel. A cikkíró nyilvánvalóan tisztában volt azzal, hogy az írás a fényképpel együtt nagyobb hatást vált ki az olvasóban. Az ártatlanság vélelmére is figyelemmel kiemelten értékelve annak tényét is, hogy a felperest ez idáig bíróság jogerősen nem ítélte el, valamint azt, hogy a perbeli képfelvétel az internet révén a társadalom széles nyilvánosságához eljutott, így a felperesi 300.000 forint összegű nem vagyoni kártérítési igényt alaposnak ítélte. Utalt arra, hogy a kért összeg a vonatkozó bírói gyakorlatnak is megfelelt, és a felperest ért hátrányok kompenzálására alkalmas. A kamatfizetési kötelezettség a Ptk. 301. § (1) bekezdésén alapult.

A perköltségviselés tárgyában a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint döntött, figyelemmel a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ában és 4/A. §-ában foglaltakra.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kérte az elsőfokú határozat megváltoztatását és a kereset elutasítását.

Hivatkozott arra, hogy a felperes közszereplő, a vele szemben indult és folyamatban lévő büntetőeljárásokról ő maga számolt be rendszeresen a médiában. A büntetőeljárások közéleti szerepléseivel összefüggésben indultak, a közvélemény érdeklődésére számot tartanak, mindezt a felperesnek el kell fogadnia.

Fontosnak tartotta kiemelni, hogy a sérelmezett felvétel a felperest a legcsekélyebb mértékben sem ábrázolja megalázó, sértő, vagy lealacsonyító módon. Az átlagember számára az sem derül ki a felvétel alapján, hogy a felperes egyáltalán a vádlottak padján ül-e.

Hivatkozott az Emberi Jogok Európai Bírósága eseti döntéseire. Hangsúlyozta, hogy a politikai véleménynyilvánítás fókuszában a közügyek, és nem a közszereplők állnak, közügyek vitatása esetén a személyiségvédelem korlátozott. A társadalmi. politikai véleménynyilvánítás fokozott védettséget élvez.

A nem vagyoni kártérítés megállapíthatósága körében előadta, hogy a nem vagyoni kár bekövetkeztét nem lehet köztudomású tényként elfogadni. A felperes személyes előadása, házastársa tanúvallomása nem igazolt olyan hátrányt, ami nem vagyoni kártérítés alapját képezhetné.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú határozat helybenhagyására irányult.

Az alperes fellebbezése döntő részben nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla megítélése szerint az első fokon eljáró bíróság helytálló tényállást állapított meg, abból okszerű következtetést levonva, túlnyomó részben a vonatkozó jogszabályi előírásoknak megfelelő döntést hozott. A jogvitában alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseket helyesen ismertette és alkalmazta, így azokra a másodfokú bíróság csupán visszautal.

A régi Ptk. 80. § (2) bekezdésének rendelkezéséből kiindulva a képmás védelméhez fűződő személyiségi jog abban az esetben nem kerül megsértésre, ha a felvétel elkészítésére és nyilvánosságra hozatalára az érintett személy nyilvános közszereplése során, azzal kapcsolatosan kerül sor. A Fővárosi Ítéltábla hasonló ügyekben már többször kifejtette azon következetes álláspontját, miszerint az olyan felvétel elkészítéséhez, amely az érintett személyt büntetőeljárás hatálya alatt ábrázolja egy bírósági tárgyalóteremben, az érintett hozzájárulása szükséges. Ennek oka az, hogy a büntetőeljárás vádlottjaként történő megjelenés nem nyilvános közszereplés, az nem a személy döntésétől, elhatározásától függő megnyilvánulás. Annak ténye, hogy a felperes a politikai élet közszereplője, a büntetőeljárásra közéleti szereplésével összefüggésben került sor, a fényképfelvétel elkészítéséhez és közzétételéhez való kifejezett hozzájárulást nem pótolja. Az eljárás során az alperes maga sem vonta kétségbe, hogy a képfelvétel közléséhez a felperes hozzájárulását nem kérte. A peradatokból megállapíthatóan a felperes kifejezetten tiltakozott is az ellen, hogy róla a tárgyalás során felvétel készüljön. Mindezek alapján az első fokon eljáró bíróság a régi Ptk. idézett rendelkezéseinek megfelelően helyesen állapította meg a képmás védelméhez fűződő személyiségi jog megsértését.

Nem osztotta ugyanakkor a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság azon álláspontját, miszerint a kereset tárgyává tett alperesi magatartás az emberi méltóság sérelmét is megvalósította. A régi Ptk. rendelkezései szerint az emberi méltóság megsértése nem külön szabályozott törvényi tényállás. Az információs önrendelkezési jog nem képezi az emberi méltóság részét. A felperes maga sem hivatkozott arra, hogy az ábrázolásmód megalázó, megszégyenítő helyzetet mutatna be. Ennek hiányában az emberi méltóság megsértésének megállapítására a másodfokú

bíróság nem látott lehetőséget, a perbeli képfelvétel egy bírósági eljárásról szóló tudósítás eszközeként jelent meg, képi alátámasztásként szolgált. A bemutatott helyzet, amely a felperest öltönyben ülve ábrázolja, nem alkalmas az emberi méltóság megsértésének megállapítására a régi Ptk. 76. §-a alapján.

Ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság határozatát a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és a felperes emberi méltósághoz fűződő személyiségi joga megsértésének megállapítására irányuló keresetet elutasította.

A képmás védelméhez fűződő jog megsértésének megállapítása és az objektív jogkövetkezmények alkalmazása mellett helytállóan került sor a Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontja alapján a nem vagyoni kártérítés megfizetésére vonatkozó rendelkezés meghozatalára is. Az elsőfokú bíróság által hivatkozott indokok mellett a Fővárosi Ítéltábla kiemeli, hogy a ... internetes portálon egymást követően négy alkalommal került sor a felperesi felvétel jogsértő megjelentetésére, melynek tényét az összecszerűség meghatározása során értékelni volt szükséges. A felperes bekövetkezett sérelmeit tanúvallomással kívánta alátámasztani, ugyanakkor a meghallgatott tanú, a felperes házastársa kifejezetten az alperesi jogsértő magatartással ok-okozati összefüggésben bekövetkezett hátrányokat nem tudott alátámasztani. Mindemellett az a minimumhoz közelítő összeg, amit az elsőfokú bíróság nem vagyoni kártérítés jogcímén megállapított, köztudomású tények alapján a Pp. 163. § (3) bekezdés rendelkezései szerint a felperest ért hátrányok kompenzálásához szükséges és indokolt, ezért a nem vagyoni kártérítés összecszerűségének leszállítására a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget.

Az alperes fellebbezése döntő részében nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság a perköltségviselés tárgyában a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése szerint határozott, és a pervesztes alperest kötelezte a felperes javára a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése alapján mérlegeléssel, valamint a 4/A. §-a szerint megállapított összegű ügyvédi munkadíjból álló fellebbezési költség megfizetésére, továbbá a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán előlegezett, a Magyar Államnak járó fellebbezési illeték viselésére, figyelemmel a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezésre.

Budapest, 2015. június 11.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

. Hercsik Zita s.k.. Kisbán Tamás s.k.
előadó bíró bíró

A kiadmány hitelével:
tisztviselő